

ΦΑΤΜΕ

Πώς! Κράτησέ το και κοντά σ' αυτά πούχεις γραμμένα
γράφε και για τής Άπραγες.

(Εἰς τὴν σκλάβαν, ἣ ὁποία τὴν συγμὴν αὐτὴν εἰσέρχεται μὲ τὴν στάμναν)

Μπινάζ, δόσε στὸν ξένο

λίγο νερό.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ

Σ' εὐχαριστῶ, δὲ θέλω θὰ πηγαίνω.

[Ὁ φιλόσοφος ἐξέρχεται ἐνῶ ἡ Φατμὲ ξεσπᾷ εἰς γέλωτα]

— Αὐλαία —

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

* ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ *

Σ' ἐγέννησ' ἡ ὠμορφιά στὸν οὐρανό,
Καὶ πῆρες ἀπ' τὰ πλήθη τῶν ἀστέρων
Ὅλοκληρο ἓνα κόσμο φωτεινό·
Πῆρες τὴ φλόγ' ἀπὸ τὸν κεραυνό
Καὶ τ' ἄπειρο ἀπ' τὰ βάθη τῶν αἰθέρων.

Αἰώνιο θρόνο σουστησ' ἡ χαρὰ
Ἐστὸ μαγικὸ βασίλειο τῶν ὀνείρων,
Ἐκεῖ ποῦ ὁ μαῦρος χρόνος δὲν περᾷ,
Ἐστὸν κόσμο ποῦ πετᾷ με τὰ φτερά
Τῶν ἤχων, τῶν χρωμάτων καὶ τῶν μύρων.

Μὲ διάφανα φτεράκια γαλανὰ
Περνᾷς ἀπὸ τὴ γῆ ἄσ' διαβατάρης,
Κι' ὅποια ψυχὴ πληγώσουσε τ' ἀχνὰ
Χεράκια Σου, ἂν δὲ μάθῃ νὰ ξεχνᾷ,
Μὲς ἑστῶμορφο βασίλειό Σου θὰ πάρῃς.

(Λευκὰς)

Α. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗΣ

* ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ *